

3. nedjelja kroz godinu B

*Istinom me svojom vodi i pouči me,
jer ti si Bog, moj Spasitelj! (Ps 25,5)*

Prvo čitanje

Jona 3,1-5.10

Riječ Gospodnja dođe Joni: "Ustani – reče mu – idi u Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu što ću ti reći." Jona ustade i ode u Ninivu, kako mu Gospodin zapovjedi. Niniva bijaše grad božanski velik – tri dana hoda. Jona prođe gradom dan hoda, propovijedajući: "Još četrdeset dana i Niniva će biti razorena." Ninivljani povjerovaše Bogu; ogласiše post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega. Bog vidje što su učinili: da se obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše zaprijetio, i ne učini.

Drugo čitanje

1. Korinćanima 7,29-31

Ovo hoću reći braćo i sestre: Vrijeme je kratko! Odsele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju; i koji uživaju ovaj svijet, kao da ne uživaju, jer – prolazi obličje ovoga svijeta!

Evandjelje

Marko 1,14-20

Pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evandjelje Božje: "Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evandjelju!" I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. I reče im Isus:

"Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi!" Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim. Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže. Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim.

Za razmišljanje

Na početku današnjeg svetopisamskog odlomka, na početku Isusovog javnog djelovanja stoji "Evandjelje Božje" – Božja dobra vijest za nas. Može se činiti razumljivim samim po sebi to što na početku kršćanstva stoji "dobra vijest". Ipak ... ako smo iskreni prema samima sebi moramo priznati da je naša radosna vijest, naša vjera danas često samo kostur ispunjen sa više ili manje obvezujućim moralnim i dogmatskim zakonima. Ponekad se čini kao da je nekoliko privilegiranih te upute primilo direktno od Boga i nepogrešivo predalo Crkvi. Takav je dojam u ime mnogih jasno formulirao Sartre: on koji je izrastao u tradicionalno kršćanskom ozračju, odnosio se prema vjerskim istinama izraženim u katekizmu kao prema dobru koje svatko posjeduje, ali koje upravo zbog toga za nikoga nema stvarno značenje. Jedva da je netko time dirnut. Takvim shvaćanjem religije i vjere ne ostaje zaista više nimalo prostora za "dobru vijest".

Jedno si stalno moramo posvjешćivati: na početku kršćanstva nema niti nebeske indoktrinacije nekakvih božanskih istina, niti Crkve koja bi te istine pojedincima na nepogrešiv način imala ucijepiti. Na početku stoji sasvim konkretan događaj (Bog postaje čovjekom) i sasvim konkretan čovjek (Isus Krist).

Sam Isus je "Evandjelje Božje", dobra vijest koja nam dolazi od Boga. Njegovim nastupom, njegovim navještanjem poruke riječju i djelom se približilo Božje kraljevstvo. I jer je Isus među nama, među nama je i Božje kraljevstvo.

S tog stajališta promatrano, Isus je prvi ribar ljudi. No on ljude ne lovi tvrdoćom i nepopustljivošću vjerskih zakona, nego dobrotom i privrženošću svoga Oca i svoje vlastite osobnosti. Zbog toga i njegov poziv na obraćenje i pokoru, s kojim se svakako stavlja u red starih proroka, nije prijeteća, nego radosna vijest. Obratiti se znači vjerovati u evandjelje i bez pridržaja slijediti pozivu Božjem. Poslušati taj poziv i slijediti ga znači upravo suprotnost prilagođavanju šturim vjerskim istinama: ako je religija samo jedan od aspekata dr društvenog sistema i ništa više, onda ona uopće ne zalazi u konkretni život pojedinca. Čovjek se prilagodi društvenim normama, ali ne mijenja svoj život. Predpostavimo li iskrenost i otvorenost, onda se Isusovom pozivu ne može zadovoljiti nekakvim formalnim isprikama ili površnim ispunjavanjem zakona. Koliko duboko dopuštamo pozivu na obraćenje i vjerovanje prodrijeti u naš život?

"Gospodine, ne dopusti da zaostajemo tamo gdje ti ideš naprijed. Od tvog propovijedanja o Božjem kraljevstvu načinili smo pobožne izričaje. Vрати im ti onu staru moć, da budu poticaj na djela vjere koja Bog želi učiniti s nama i kroz nas." (T. Brüggenmann)